

สตรี : พลังแห่งความสมบูรณ์ของโลก

▼ วนิตา ขำเขียว

นับแต่อดีตเป็นต้นมา เราจะเห็นว่าสตรีเป็นเพศที่ถูกรังแกอยู่เสมอ แม้ว่าในบางสมัยมีสตรีที่แกร่งกล้าและห้าวหาญ ชอบใช้เผด็จการรังแกผู้อยู่ใต้อำนาจ หรือทำให้บ้านเมืองเดือดร้อน แต่จำนวนของสตรีที่มีลักษณะเช่นนี้มีน้อยมากเมื่อเทียบกับจำนวนของบุรุษเพศที่ย่ำยีสตรีผู้อ่อนแอกว่า ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะสตรีมีพลังกำลังที่น้อยกว่าบุรุษ และสังคมในอดีตก็ไม่มีใครยกย่องหรือเปิดโอกาสให้เป็นใหญ่และมีอำนาจได้บ่อยครั้งนัก

อย่างไรก็ตาม การที่สตรีมีพลังกำลังน้อยกว่าบุรุษ ไม่ใช่เครื่องยืนยันว่าสตรีด้อยกว่าหรือไม่สามารถกระทำการต่างๆ ได้อย่างบุรุษ จากประวัติศาสตร์ที่ได้บันทึกไว้ เราจะพบว่าสตรีหลายคนที่ถูกยกย่อง และเป็นแบบฉบับที่สมควรแก่การจดจำและศึกษาในฐานะที่เป็นแม่แบบที่ดีของโลก อาทิ เช่นนางวิสาขาผู้เป็นศาสนูปถัมภกในพระพุทธศาสนา พระนางมารี มารดาของพระเยซู ท่านหญิงคอดิเยะ ผู้เป็นสตรีที่รับอิสลามคนแรกของศาสนา พระราชินีเอลิซาเบธที่ 1 (Queen Elizabeth I) ราชินีพรหมจรรย์แห่งราชบัลลังก์อังกฤษ ผู้สร้างความเจริญรุ่งเรืองฟลอเรนซ์ ในดิงเกล (Florence Nightingale) สตรีผู้อุทิศชีวิตเพื่อรักษามนุษย์ผู้เจ็บป่วย มาตามมารี คูรี (Madame Marie Curie) สตรีผู้อุทิศชีวิตให้กับวงการวิทยาศาสตร์จนสามารถค้นพบแร่เรเดียม สมเด็จพระศรีสวรินทิพย์ วีรกรรมวีรกรรมของไทยที่ยอมพลี

ชีพเพื่อประเทศชาติ และแม่ชีเทเรซา (Theresa) สตรีผู้อุทิศชีวิตช่วยเหลือสังคมโดยเฉพาะสังคมของผู้ด้อยโอกาส เป็นต้น

แม้ว่าในอดีตกาล การยกย่องสถานภาพของสตรีเพศไม่มากเท่ากับสมัยนี้ แต่ถึงกระนั้นในบางยุคบางสมัย ได้มีการให้เกียรติสตรีเพศอย่างเลิศลอยด้วยการยกย่องให้เป็นสัญลักษณ์แห่งความอุดมสมบูรณ์ อาทิเช่น ในยุคหินเก่ามีการแกะสลักเทพีวีนิสแห่งวิลเลนดอร์ฟ (Venus of Willendorf) เพื่อบูชาให้เกิดความสมบูรณ์ในพืชพรรณธัญญาหาร เช่นเดียวกับในยุคเมโสโปเตเมียก็มีการแกะสลักเทพีวิสตา (Vista) และชาวอียิปต์โบราณสลักเทพีฮาธอร์ (Hathor) และยกย่องให้เป็นเทพีแห่งความสมบูรณ์เช่นกัน

สำหรับในยุคกรีกและโรมัน เทพีเฮรา (Hera) เทพีวีนิส (Venus) และเทพีอาเธนา (Athena) ต่างได้รับการยกย่องให้เป็นสัญลักษณ์ของความมั่งคั่ง ความมั่งคั่ง และความมีปัญญา ตามลำดับทั้งหมดนี้คือ สูดยอดแห่งความปรารถนาที่มนุษย์ต้องการเพื่อจะนำไปสู่ความสุข

ในประเทศไทยก็มีการยกย่องสตรีเพศในรูปสัญลักษณ์ของเทพีเช่นเดียวกับชาวตะวันตกเราจะสังเกตได้จากความเชื่อในพระแม่ธรณี เทพีแห่งดิน บ่อเกิดแห่งทรัพยากรธรรมชาติ พระแม่โพสพเทพีแห่งรวงข้าว และพระแม่คงคา เทพีแห่งสายน้ำผู้ให้ความชุ่มชื้น และอาหารแก่พืชและสัตว์

แม้ว่าการยกย่องสตรีเพศให้อยู่ในรูปของสัญลักษณ์ได้กลายมาเป็นความเชื่อที่เต็มไปด้วยกลิ่นไอแห่งศรัทธา แต่ในขณะที่เดียวกันสังคมของมนุษย์บางกลุ่มและบางสมัยนั้นก็กลับกดขี่ข่มเหงสตรีเพศ โดยลดบทบาทให้สถานภาพของเธอเหล่านั้นเป็นเพียงผู้บ่าบัดความใคร่ของบุรุษ หากสตรีใดโชคดีก็จะได้รับการเลียงดูในฐานะภรรยาผู้ทำหน้าที่เป็นช่างเท้าหลัง คือ นอกจากทำหน้าที่ให้ความสุขแก่สามีแล้ว ยังทำหน้าที่ออกลูก เลี้ยงลูก และทำอาหารดูแลบ้านให้กับครอบครัว บทบาทของสตรีจึงถูกจำกัดให้เป็นเพียงผู้ตามมาตลอด แม้มีกฎหมายเกิดขึ้น ซึ่งกฎหมายของแต่ละประเทศนั้นมีความหลากหลายกันออกไป แต่สิ่งหนึ่งที่ดูเหมือนว่าจะ เป็นลักษณะที่เหมือนกันของกฎหมายในทุกๆประเทศ ก็คือ การให้ออกาสแก่สตรีที่เยี่ยมบ่าเทียมไหล่ของบุรุษอย่างแท้จริงนั้น มีน้อยมาก การต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิและเสรีภาพของสตรีจึงเกิดขึ้นในทุกยุคทุกสมัย ตราบนานทุกวันนี้ (และน่าจะเกิดขึ้นต่อไปอีกเรื่อยๆ ในอนาคตจนกว่าสตรีทั้งหลายจะรู้สึกถึงความเท่าเทียมกันกับบุรุษ)

บางท่านอาจโต้แย้งว่ามีบางสังคมที่สตรีเป็นใหญ่อยู่เหนือบุรุษเพศ อาทิเช่น สังคมของพวกอินเดียนแดง เผ่าโฮปี (Hopi) ซึ่งถิ่นเดิมอยู่ทางตอนเหนือของรัฐแอริโซนาในสหรัฐอเมริกา บุรุษได้แต่งงานกับสตรีชาวโฮปี บุรุษนั้นจะต้องอยู่ในโอวาทของแม่ภรรยา และญาติทางแม่ของภรรยา หลักของครอบครัวชาวโฮปีจึงอยู่ที่สตรี ซึ่งจะเป็นผู้รักษาสমบัติของครอบครัวต่อไป โดยที่ฝ่ายชายแทบไม่มีสิทธิ์เลย

แต่สังคมที่มีสตรีเป็นใหญ่อย่างนี้มีน้อยมาก เพราะคนส่วนใหญ่ยังคงยอมรับกันว่าบุรุษเพศมีพลังกำลังมากกว่า และมีความเด็ดขาดมากกว่าในการตัดสินใจ จึงสมควรที่จะเป็นผู้นำ

จากจุดนี้ได้ทำให้เกิดประเด็นปัญหาที่ว่าสตรีควรประพฤติตนอย่างไรจึงจะเป็นที่ยอมรับ และได้รับการยกย่องของสังคม ให้สมกับบทบาทของเพศแม่ที่เป็นพลังแห่งความสมบูรณ์ของโลก แทนที่จะไปต่อสู้เรียกร้องเพียงอย่างเดียว เพื่อให้ได้รับความเท่าเทียมกับบุรุษในทุกๆ เรื่อง แต่ในขณะที่เดียวกันสตรีบางคนกลับทำตนไม่น่านับถือ สนใจเพียงเรือนร่างที่จะใช้ยั่ววนชายเพื่อเอาชนะหรือเพื่อแลกเงินตราและหลายคนได้ทอดทิ้งความเป็นมารดาของโลกที่ธรรมชาติได้มอบหมายหน้าที่นี้มาให้ตามสิทธิทางธรรมชาติ เราจะเห็นว่าในยุคปัจจุบันนี้ สตรีส่วนมากเริ่มถอยห่างจากหน้าที่เดิมที่เคยปฏิบัติมาในอดีตและเป็นหน้าที่ที่มีความสำคัญต่อจิตวิญญาณของมนุษยชาติ หน้าที่เหล่านี้ได้แก่ การให้น้ำนมแก่ลูก การดูแลรักษาลูกของตนอย่างใกล้ชิด และการอบรมสั่งสอนทางด้านคุณธรรมและจริยธรรม

นอกจากนี้ สตรีที่ดีจะต้องรู้จักงานบ้านงานเรือน มีความรับผิดชอบต่อทุกชีวิตในครอบครัวของตน มีความสุภาพอ่อนน้อมถ่อมตน มีความเพียรและความอดทน สตรีใดที่สามารถปฏิบัติได้ตามที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดนี้ ย่อมเป็นแม่แบบของลูก และเป็นครูคนแรกในชีวิตของลูก เพราะสามารถเพาะเลี้ยงจิตวิญญาณที่บริสุทธิ์ให้มีความแข็งแกร่งทางจริยธรรม ความห่างเหินต่อหน้าที่ของความเป็นมารดาที่ดีย่อมมีผลกระทบโดยตรงต่อลูก และในขณะที่เดียวกันก็มีผลกระทบต่อครอบครัวไปจนกระทั่งถึงผลกระทบที่มีต่อสังคมและประเทศชาติ

เด็กในปัจจุบันนี้ส่วนมากมักถูกเลี้ยงดูด้วยนมโคความใกล้ชิดและความผูกพันกับมารดาจึงน้อยมาก บางครอบครัวมารดาได้ละทิ้งลูกของตนให้พี่เลี้ยงหรือมอบให้โรงเรียนเด็กดูแลต่างๆ ที่ยังไม่หยานนม เด็กส่วนมากในปัจจุบันจึงเติบโตอยู่กับผู้อื่น ซึ่งบางครั้งก็ได้รับการใส่ใจบ้าง ไม่ใส่ใจบ้างเพราะผู้ทำหน้าที่เลี้ยงเด็กนั้น พวกเขาทำเพราะหวังในสินจ้างและเป็น

อาชีพที่จำเป็นต้องทำ เพื่อให้มีรายได้มากที่สุด การดูแลจึงไม่ใคร่ทั่วถึง และไม่อบอุ่นเท่ากับการอยู่กับมารดาของตนเอง เมื่อเติบโตได้ 3 - 4 ขวบ ความจำเป็นที่จะต้องเข้าโรงเรียนอนุบาลที่ดีมีชื่อเสียง เด็กส่วนมากจะถูกกดดันจากพ่อแม่ ในการเตรียมสอบเข้าโรงเรียนนั้นๆ ชีวิตของความเป็นเด็กจึงเริ่มหายไป ชีวิตที่ต้องแข่งขันอยู่เสมอจึงเกิดขึ้น เด็กบางคนเริ่มเรียนรู้ในการลอกข้อสอบของคนอื่น หรือเลียนแบบคนที่เก่งกว่า เพียงเพื่อจะได้รับการยกย่อง และได้รับคะแนนที่ดีเป็นรางวัล เด็กขาดความเป็นตัวของตัวเอง แต่จะมีรูปแบบที่ถูกกำหนดมาโดยสังคม เศรษฐกิจ เป็นผู้กำหนด ซึ่งเด็กเหล่านี้ก็คือ ผู้ใหญ่ในวันข้างหน้า และวัฏจักรเช่นนี้ก็จะเวียนมาอีกครั้ง เมื่อเด็กทั้งหลายได้กลายเป็นพ่อคน แม่คน ในอนาคต

ตามที่กล่าวมานี้เราจะเห็นว่าความจำเป็นทางเศรษฐกิจในแบบปัจจุบัน (ซึ่งความต้องการในด้านเทคโนโลยี ตลอดจนถึงสิ่งที่เกินจากความจำเป็นของชีวิตได้ถูกยกย่องให้จำเป็นต่อชีวิตมากกว่าสิ่งที่มีคุณค่าต่อจิตวิญญาณ) จึงมีส่วนทำให้สตรีต้องละทิ้งหน้าที่ของความเป็นมารดาของโลก และทำให้เด็กส่วนมากเห็นห่างจากมารดาและครอบครัวของตน จนในที่สุดบังเกิดความเคยชินต่อการอยู่ห่างจากครอบครัว และมีความต้องการอิสรภาพอย่างรวดเร็ว เมื่อเติบโตเข้าสู่ความเป็นวัยรุ่น เด็กเหล่านี้จึงชอบจับกลุ่มและชอบประพฤติตนในเรื่องต้องห้ามต่างๆ ลองผิด ลองถูก อีกทั้งชอบแสวงหาความรักอันเป็นผลมาจากการขาดความอบอุ่นตั้งแต่เด็ก จึงเป็นเรื่องที่ไม่น่าสงสัยเลยว่าทำไมวัยรุ่นสมัยนี้ส่วนมากชอบสร้างปัญหาได้เรื่อยๆ ปัญหาทางสังคมในปัจจุบันจึงเกิดขึ้นมากมาย บางปัญหายังคงเป็นปัญหาเรื้อรังที่รอกการแก้ไข เช่น ปัญหาโสเภณีเด็ก ปัญหาการขายตัวของเด็กชายวัยรุ่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาความฟุ้งเฟ้อ ปัญหาอันธพาลวัยรุ่น ปัญหาการฆ่าตัวตายของวัยรุ่นที่โดดเดี่ยวหรือพวกที่พบทางตัน และไม่ชอบปรึกษากับผู้อื่น รวมทั้งบิดามารดาของตน

ปัญหาเหล่านี้ได้เกิดขึ้นมานานแล้ว และปัจจุบันก็ยังคงอยู่ในสังคมที่เจริญด้วยอารยธรรมของเทคโนโลยี ทั้งนี้เพราะเด็กเติบโตโดยมีสิ่งแวดล้อมเป็นปู้ยอย่างดี เด็กๆ จึงถูกผันแปรไปตามสภาพแวดล้อมนั้นๆ มีก็คนที่จะโชคดีได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี มีคุณธรรมและจริยธรรม เป็นเกราะกำบังถึงเวลาแล้วหรือยังที่สตรีทั้งหลายจะพึงตระหนักในพลังของตน พลังที่จะช่วยให้เกิดความสมบูรณ์ขึ้นในโลก ความสมบูรณ์ในที่นี้ไม่ได้หมายถึงเฉพาะเพียงความมั่งมีในพืชพรรณธัญญาหาร หรือความสมบูรณ์ทางเศรษฐกิจ แต่ยังรวมไปถึงความสมบูรณ์ทางจิตและวิญญาณ เยาวชนเป็นผลผลิตของสตรีเพศ เยาวชนของชาติจะดีหรือไม่ดีนั้นขึ้นอยู่กับความสำนึกและความตระหนักในความสำคัญของสตรีเองที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่ทางธรรมชาติอย่างถูกต้อง ซึ่งเริ่มจากหน้าที่พื้นฐาน**ประการแรก** คือ การให้น้ำนม ซึ่งเป็นอาหารชั้นเลิศที่ธรรมชาติให้มาเพื่อเลี้ยงดูผลผลิตของตน **ประการที่สอง** คือ การดูแลลูกอย่างใกล้ชิด ด้วยการให้คำสั่งสอนและให้การอบรมอย่างถูกต้องทางจริยธรรม **ประการที่สาม** คือ การทำหน้าที่ด้วยการเคารพในสิทธิของกันและกัน ระหว่างสามีและภรรยา ส่วนความขยันในการแสวงหาความรู้และทรัพย์สินนั้น ถ้าสามารถทำได้ก็จะดีเลิศประเสริฐศรีแก่ตนเองและครอบครัวมากขึ้น

สำหรับสตรีที่ไม่ได้สมรส แม้ว่าจะไม่ต้องปฏิบัติหน้าที่แห่งความเป็นมารดา แต่ก็สามารถช่วยเหลือเกื้อกูลผู้อื่นได้ ซึ่งก็ได้ชื่อว่าเป็นมารดาของโลกเช่นกัน และข้อสำคัญที่สุดคือ การเคารพตนเอง และเคารพในศักดิ์ศรีของความเป็นสตรี ที่ต้องไม่ยอมให้เพศตรงข้ามใช้ตนเองเป็นเครื่องมือหรือลดคุณค่าเป็นเพียงดอกหญ้าริมทาง แต่จงใช้พลังกำลังสติปัญญาและความสามารถในการสร้างประโยชน์ให้เกิดขึ้นแก่ชาวโลกในทุกๆ ทาง ตามศักยภาพของตน

อย่างไรก็ตามการต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิและเสรีภาพเพื่อจะได้เทียบเท่ากับบุรุษนั้นเป็นสิ่งที่ดีและไม่ควรเลิกละ แต่พึงระวังอย่างหนึ่งว่า การต่อสู้ไม่ได้รวมถึงการต่อสู้เพื่อให้มีกิเลสเท่าเทียมกับชาย เช่น การเลิกสูบบุหรี่ การดื่มเหล้า หรือการมีสามีหลายคน แต่ถ้าจะทำให้การต่อสู้นี้มีความศักดิ์สิทธิ์และน่าเชื่อถือ น่าเคารพยกย่อง ก็ควรเริ่มจากการสร้างแบบฉบับของความเป็นผู้ที่มีศักดิ์ศรี และมีคุณค่าต่อโลก อันเป็นเป้าหมายสำคัญที่จะต้องปฏิบัติ เพราะแสดงออกซึ่งศักยภาพแห่งความเป็นมนุษย์ที่แท้จริง และเป็นพลังแห่งความสมบูรณ์ของโลก นั่นก็คือเป็นเนื้อนาบุญของมนุษยชาติทั้งหมด

สุดท้ายนี้ เพื่อให้เกิดขวัญและกำลังใจแก่สตรีทุกท่านที่ได้มีโอกาสอ่านบทความนี้ ขอมอบคำประพันธ์ที่จงใจเรียงร้อยถ้อยคำแม้จะขาดความชำนาญ

ในเรื่องกาพย์ กลอน โคลง ฉันท์ เพราะไม่ได้ศึกษามาทางด้านนี้อย่างมากมายแต่อย่างใด แต่ด้วยเจตจำนงอันแรงกล้าที่ต้องการเห็นสตรีในปัจจุบันมีคุณค่าที่ไม่ใช่เพียงดอกไม้หอมๆ สวยๆ หรือเป็นเพียงดอกไม้พลาสติก แต่เป็นพลังอันสำคัญที่จะทำให้เกิดเนื้อนาบุญของโลก

เธอคือ เจ้าชีวิตลิขิตทาง

เธอคือ แสงสว่างส่องหล้า

เธอคือ เม็ดฝนพรหมทั่วฟ้า

เธอคือ มารดาของปฐพี

เธอคือ สัญลักษณ์ความสมบูรณ์

เธอคือ ผู้ช่วยเพิ่มพูนในทุกที่

เธอคือ วิญญูค่าความดี

เธอคือ สตรีที่โลกมอง

